ഭൂമിക്കൊരു പ്രണയഗീതം# കവിതകൾ

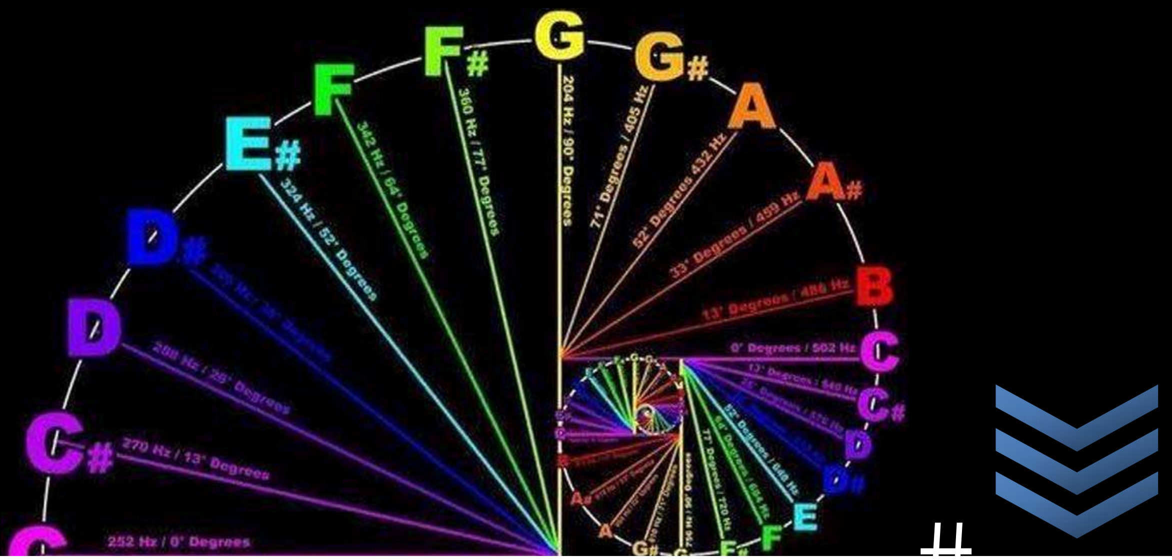

#

21 തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ സമാഹാരം

ഡോ. സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട്

ചിന്താമണി ജേർണ്ണൽ. ഡോ. സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട് ട്രസ്റ്റ് 2020 ഏപ്രിൽ .28.

പ്രിയകവികള്

ഓ.എൻവി. കുറുപ്പിനും

സുഗതകുമാരിക്കും

അക്കിത്തത്തിനും

പ്രണാമങ്ങളോടെ

സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട്

<u>ഉള്ളടക്കം</u>

1. മഹാബലി
2. കുറിഞ്ചി പാടൂ
3. ഗരുഡസേവ
4. നിളാനീരാജനം
5. ദർശനം
6. വേദാന്തസുവർണ്ണഹംസദ്വയം
7. ഗുരുഭക്തി
8. പത്മസരസ്വതി
9. ആകാശനന്ദവിളക്ക്
10. ഞാറ്റുവേലക്കിളിയുടെ അക്ഷരനിവേദ്യം
11. ത്രിശങ്കുവിന്റെ വിജയഗീതം
12. മൃത്യുവിന്റെ ത്രിസന്ധ്യ
13. മൃത്യവും ജീവിതവും
14. പ്രകൃതിയുടെ മോഹിനിയാട്ടം
15. യോഗനിദ്ര
16. വൃക്ഷം
17. കൃഷ്ണന്റെ പ്രേമം
18. കളഹംസവാഗീശ്വരി
19. ശ്രീധരാശ്ലേഷം
20. പ്രിയനേ ഞാന് മരിക്കുമ്പോൾ.
21. ഭൂമിക്കൊരു പ്രണയസന്ദേശം.

1..മഹാബലി

പാദം തൊടുന്നു ഗിരിശിഖരം
കാതിലോതുന്നു വേദം ശുകങ്ങൾ
മാബലി തൻ ബലി, മാധവാ, വാമന-
രൂപാ നിനക്കായി മാത്രമെന്നും
നർമ്മദാതീരമീ, യജ്ഞമാഹിഷ്മതി
ധർമ്മഭൂമി, ശിരസ്സീ, ഹൃദയം
എല്ലാം നിനക്കുനിനക്കെന്നു ഞാനുമെന്
വിന്ധ്യാവലിയൊത്തു നീരുവീഴ്ത്തി
ദർഭതൻ, കൂര്ത്ത മുന കാമനേത്രത്തെ
കൂരിരുട്ടാക്കട്ടെ വാസുദേവാ
ത്യാഗസുരഭിലജീവനെ നിൻദേവ-
ഭൂമിക്കു കാവലായിട്ടു നിർത്തു
ഇന്ദ്രപട്ടം മുടി, ചെങ്കോലുമല്ല നിൻ
സന്നിധി മാത്രം കൊതിച്ചിടുന്നു
മുന്നൂറ്ററുപത്തിനാലുദിനം നിന്റെ
സാമീപ്യമുക്തി സുതലവാസം
ഒറ്റദിനം വിരഹം, തിരുവോണത്തി-
ലുറ്റ നാടിന്റെയാതിഥ്യപൂജ
കാലസ്വരൂപ, ഹരേ വരം നീ തരൂ
കാലുപതിക്കുകീ തൃശ്ശിരസ്സിൽ.

2. കുറിഞ്ചി പാടൂ.

രാഗം കുറിഞ്ചി പാടൂ കുറവഞ്ചി നീ

നീലക്കുറിഞ്ഞി പൂക്കും മലയിൽ,

കുന്നക്കുറവർ കൊരുത്തു വനമാല

കൊന്നചൂടി ശിവനൃത്തമാടി

ശ്യാമഹരിതനീലാംബരം ചിക്കെന്നു

വാരിയുടുത്തു ചിരിച്ചു ഭൂമി

നീലനിളാനദി നീളെയൊഴുകുന്നു

നീലവർണ്ണന്റെ പൂണൂലുപോലെ

ചോലയിലവഞ്ഞി,യോല താലം പോലെ

പാലയിതളേഴുനീർത്തി കാട്ടിൽ.

പാലുപോലേ നിലാവേലേലം പാടുന്ന

കായലിലോളത്തിരയിളക്കം

മാലകന്നു, തിരുമാലിന്റെ കാലിലീ

മൂവുലകും തല താഴ്ത്തി നിൽപ്പൂ.

3. **ഗരുഡസേവ**

ശ്യാമവാനം ശ്രാവണം ശ്യേനസൌപർണ്ണ-

ഗാരുഡസേവക്കൊരുങ്ങിനിൽപ്പൂ

നിന്റെ തിരുമല, നിന്റെ തിരുപ്പതി,

നൂറ്റെട്ടു ദിവ്യദേശപ്പടികൾ.

പാഞ്ചാലദേശത്തുയർന്നു ചിതി, ഹോമ-

പാവനധൂമം വഹിച്ചു പക്ഷം

നീളെച്ചിറകുവിടർത്തുന്നിതാ മേഘ-

മാലകളാഴിത്തിരകളൊപ്പം

മേളമുയർത്തി വനമാലയായ് രത്ന-

മാലകളായ് താരമണ്ഡലങ്ങൾ

ബ്രഹ്മതേജസ്സിന്റെ ഗായത്രിയുച്ചരി-

ച്ചാവണിപ്പൂണൂലു രക്ഷ കെട്ടി

ദിവ്യധനിഷ്ഠമൃദംഗമടിക്കുന്നു

പുണ്യയാം പൊർണ്ണമിച്ചന്ദ്രദേവി

ഇന്നീ പവിത്രമുഹൂർത്തത്തിലെൻമനം

സൌന്ദരനന്ദലഹരിമഗ്നം

ഗോവിന്ദ, ഗോവിന്ദ,ശ്രീഹരി,നിൻനാമ-

മാവഹിക്കുന്ന സുപർണ്ണതീർത്ഥം

നിൻവാഹനം കൊടിക്കൂറ അമൃതമാ-

മെന്മനം കൃഷ്ണാ, നിനക്കുമാത്രം.

4. **നിളാനീരാജനം**

നീലാനീരാരുവി ശ്രീനിളാദേവി ഹരി-

ശ്രീദേവി ഭാരതിക്ക് നീരാജനം

ആതിരാഞാറ്റുവേലപ്പൈങ്കിളി പാടി നിളാ-

ദേവിക്കു ഭാരതിക്കു നന്മംഗളം

തൂമണൽപ്പട്ടുടുത്തു പൂനിലാപ്പൊട്ടുതൊട്ടു

താരകത്താലി ചാർത്തും പൊന്മംഗലം

കേരളശ്രീവിഹാര സാഹിതീരാഗസംഘ-

വന്ദേരിനാടുതൊട്ട പൊൻതിലകം

മൂവേന്തശേഖരന്നു പൊന്നാനിസോമതീർത്ഥ-

വേദവേദാന്തവാണി നീരാജനം നീരാജനം

5. **ദർശനം**

ഒരുമുറ നിന്നുടെ ദർശനം കിട്ടിയാല്,

പലമുറ കിട്ടുവാനാശതോന്നും

തലമുറതലമുറയായി നിൻഭക്തരീ

മുറതെറ്റാതല്ലേ ഭജിച്ചിടുന്നു

കുറിയിട്ടു തളയിട്ടു വൃന്ദാവനത്തിലെ

ഉറികളിൽ വെണ്ണ തേടീട്ടൊരുണ്ണി

അറിയാനോ പറയാനോ കഴിയില്ലാ കണ്ണന്റെ

കരിമുകിൽവർണ്ണന്റെ രാസലീല

മണ്ണുണ്ട വിശ്വരൂപം, കാളിയന്നുമേൽ

തണ്ണീരിൽ നർത്തനദിവ്യരൂപം

ഗോവർദ്ധനോദ്ധാരണം ഗീതഭാഷണം

പാവനം ലീലാചരിതമെല്ലാം

എണ്ണാനരുതാത്ത രൂപഭാവങ്ങളില്,

പൊന്നുണ്ണി എന്നുള്ളിൽ, നീ കളിപ്പൂ

ഏതേതുജന്മത്തിലൊക്കെ ഞാൻ കണ്ടു നിൻ,

ഏഴഴകുള്ള സൌന്ദര്യസാരം

ആ മഹാലാവണ്യസത്തയെൻ പ്രജ്ഞയി-

ലാനന്ദസിന്ധുതരംഗമാല

കാവ്യം കവനമായ് നിന്നോർമ്മയെൻചിത്തി-

ലേവം പ്രതിഭാപ്രകാശമായി

കണ്ണാ, മണിവർണ്ണ, സ്വർണ്ണപ്പട്ടാട തൻ,

പൊൻനൂലുപോലെയീ ഓർമ്മനൂലിൽ,

നീയാം മണിമുത്തു കോർത്തു കോർത്തിട്ടെന്റെ

ഓരോ നിമിഷവും ധന്യമായി

നീയെന്റെ നിർവ്യതി,യെൻപ്രേമഭൈരവി

നീയല്ലെ ഞാനുമെൻ ജീവിതവും

അർഘ്യം ജലത്തിലീ,യഗ്നി നിന്നഗ്നിയിൽ

നീതന്ന ജീവനും ഭാവനയും

നിന്നിലേക്കല്ലേ ലയിക്കു നിൻസ്വന്തമീ

ജ്യോതിസ്സു, ചേരട്ടെ സൂര്യ നിന്നിൽ.

6. **വേദാന്തസുവർണ്ണഹംസദ്വയം**

അഹമെന്നുള്ളതു നീയാം ബ്രഹ്മം നീ ഞാനൊന്നല്ലേ

അറിവൂ അകവും പുറവും നിറഞ്ഞ നിൻ സമസന്ദേശം

അറിവും നീയെന്നരുളും നീ അലിവും നീ സകലം

സാന്ദ്രാനന്ദസുധാസിന്ധോ മധുരം മന്ദ്രസ്പർശം

ഓരോ തരി പൊൻതരിയായണുവായ് വർണ്ണമുണരുന്നൂ

ആത്മാനന്ദം രസനയിൽ നാവില് കവിതകളാവുന്നു

ആരുടെ ലീലയിതാരു പകർന്നു വർണ്ണാക്ഷരമധുരം

ആരും തേടും ആരും കൊതിപൂണ്ടർത്ഥിക്കും ഭാഗ്യം

ആരിശ്ശൈശവസുഷുപ്തിദർശനമായിട്ടരുളുന്നു

ആനന്ദാമൃതമുണരാൻ തൃക്കണ്ണാരു തുറന്നേകി

ആരിലുമൻപും ജ്ഞാനവുമായിച്ചിത്തായുണരുന്നാ

മധുരാംബിക മൂകാംബികയെൻഗുരു പവനപുരാധീശൻ.

സാമം സോമം മോഹിനിരൂപം ഭുവനേശ്വരിരൂപം

അമ്മയുമഛനുമായിഗ്ഗുരുവായെന്നിലിരിക്കുന്നു

കാലാതീതം ലിംഗാതീതം സുവർണ്ണഹംസങ്ങൾ,

പ്രാണനിലൊരു പരമാനന്ദക്കടലായ് തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു

വർണ്ണധ്വന്യക്ഷരലോകം നിറയുന്നിതെന്നുള്ളിൽ,

പ്രപഞ്ചരാശീമണ്ഡലനാദപ്രകാശചിദ്രൂപം

സുന്ദരമീ കരുണാസിന്ധു, ബന്ധുരമീ ചെറുജീവകണം

കണവും തിരയും കടലും ഒന്നായ് കാണും ദർശനബ്രഹ്മസുഖം.

7. ഗുരുഭക്തി

അഗ്നിശൈലത്തിലുരുക്കുതൂൺ,തൂണിലോ രാജഹംസം,

തൂണുരുകുന്നുവോ രാജഹംസം പറക്കുന്നുവോ

കാണാനില്ലഗ്നിശിഖരമൊന്നും

ആദിയില്ലന്തമില്ലാധാരമില്ലിങ്ങു

ഞാനില്ല നീയില്ല ശൂന്യമില്ല

നാമരൂപങ്ങളും സംസാരമില്ലിങ്ങു

നിർവ്വാണഹംസധ്വനി മാത്രമായ്

കല്ലിലെയഗ്നി, ജലചരായ വിത്തിലെ നെല്ലുപോൽ

പുല്ലുപോലാലുപോലെ

കത്താതിളകാതെ നിൽക്കുന്നു

ആത്മാവിലെൻഗുരുവിൻസ്വരൂപം

ഉരുകുന്ന കർപ്പൂരമെരിയുന്ന കടലുപ്പ്

അരണിയിലഗ്നി ബ്രഹ്മത്തിൽ മായ

നീപരമാത്മാ ഞാൻജീവനും നമ്മിലീയകലം

ഇതെങ്ങനെ ഞാൻ സഹിക്കും

എന്നെയറിയാതെ നീയുമില്ല, നിന്നെയറിയാതെ ഞാനുമില്ല

പ്രേമമില്ലാതൊരു ജ്ഞാനമില്ലാ, ജ്ഞാനമില്ലാതൊരു വാഴ്വുമില്ലാ

(എരിയുന്ന സംസാരച്ചിത ഉപേക്ഷിച്ച് രാജഹംസരൂപമായ ഗുരുവിന്റെ ആത്മാവ് നിർവ്വാണത്തിന്റെ ശാന്തിയിലേക്ക്, അകലത്തേക്ക് പറന്നുയരുന്നത് ശിഷ്യൻ ടെലിപ്പതിപോലെ ദർശിക്കുന്നു.ഗുരു അദ്വൈതരൂപിയാണെങ്കിലും തന്നിലിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ആ അകലം സഹിക്കാനാവുന്നില്ലെന്ന ദ്വൈതം ശിഷ്യനെ അലട്ടുന്നു)

കുയിലിനൊരു മാവുമായെന്തു ബന്ധം

കുന്നിലെ നെല്ലിക്ക് കടലുപ്പുമായ്

അവയൊന്നുചേർന്നപോലല്ലി നമ്മൾ,

അറിയാതെ വിലയിച്ച ദിവ്യബന്ധം

അറിയുന്നു രൂപനാമങ്ങളില്ലാ

എങ്കിലും കാണണം നിന്റെ രൂപം

കേൾക്കണം ആ മൃദുപാദസ്വനം

കരളുരുക്കുന്ന സ്വരമധുരം

ദ്വന്ദ്വമില്ലാതായ മാത്രയിലും നിന്റെ

രൂപം,സ്വരം,നാമമോർക്കുന്നു ഞാൻ,

എന്നെവിട്ടെങ്ങുപോയീ പ്രകാശം

എന്നെയുപേക്ഷിച്ചതെങ്ങനെ നീ

ആ സത്യസുന്ദരനാദമൊരായിരം

വട്ടം ശ്രവിക്കണം കാതുകളിൽ

ജപലയം ദാസോഹമെന്ന മന്ത്രം ചൊല്ലി

ആത്മനിവേദ്യമെൻ രാജയോഗം

കുപ്പയിൽവീണൊരു കല്ലിനെ മാണിക്യം

ചിപ്പിയിൽവീണമഴത്തുള്ളിയാതിരാമുത്ത്

ഓവുചാലിൻതുളസിക്ക് വനമാലായോഗം

നിന്നിലെ ലീലാവിലാസം കൃഷ്ണാ

പ്രേമവും ധ്യാനവും ഭക്തിയുമദ്വൈത-

സാരമായുള്ളിലുണർത്തിയോനേ

ആയിരം തന്ത്രികൾകെട്ടി നീയുണ്ടാക്കി

അനുരാഗവീണയായെന്നെ

അതിലവസാനമായൊരു ശ്രുതി മീട്ടാതെ

മിണ്ടാതെ പോയെന്നോ ദേവൻ

(താനും ഗുരുവുമായുള്ള ദിവ്യബന്ധം അനലൈസ് ചെയ്യുന്നു. മാവിൽ യദൃച്ഛയാ വന്നിരുന്ന പാടിയ കുയിലിന് മാവിനോടോ, കുന്നിൽവളർന്ന നെല്ലിക്ക ഉപ്പിലിട്ടതിന് കടലുപ്പിനോടോ വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോ. ഒരു ബന്ധവുമില്ല. പക്ഷേ ബന്ധമുണ്ട് താനും. രൂപവും നാമവുമില്ല എന്ന് ഗുരു പഠിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ ഗുരുരൂപം കാണണം, ആ കാലോച്ചയും സ്വരവും കേൾക്കണം, അദ്വൈതാവസ്ഥയിലും മനസ്സിനെ ദ്വൈതം കീഴടക്കുന്നത് ശിഷ്യൻ അറിയുന്നു. ഗുരുപാദത്തില് ദാസോഹം എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടുള്ള ആത്മനിവേദനമാണ് തനിക്ക് രാജയോഗമെന്ന് ദ്വൈതഭാവത്തിലാണ് ശിഷ്യന്റെ ചിന്ത.

പിന്നെ താനാരായിരുന്നു, പൂർവ്വാശ്രമത്തിലെ തന്നെ ഗുരു എങ്ങനെ മാറ്റിയെടുത്തു എന്നാണ് ആലോചന. കുപ്പയിലെ കല്ലും, ചിപ്പിയിലെ ജലവും ഒവുചാലിലെ തുളസിത്തയ്യും മാണിക്യവും മുത്തും വനമാലയുമാക്കിയ ഗുരുവിന്റെ മഹിമ ഓർക്കുന്നു. പ്രേമവും ഭക്തിയും ത്യാഗവും അദ്വൈത സാരമായി തന്നുള്ളിലുണർത്തിയ ദേവശിൽപ്പിയായ ഗുരു താനുണ്ടാക്കിയ വീണയെ അവസാനമായി ഒരു പ്രാവശ്യം മീട്ടാതെ, അന്ത്യസന്ദേശം പകരാതെ പോയതിലാണ് ശിഷ്യന് വിങ്ങല്. അദ്വൈതത്തിന്റെ നിർവ്വാണസുഖവും ദ്വൈതത്തിന്റെ മൌനനൊമ്പരവും ഒപ്പം അനുഭവിക്കുകയാണ്. പ്രേമം (ഭക്തി) ദ്വൈതമാണ്. ഗുരു, ശിഷ്യനെന്ന് രണ്ടില്ലാതെ പ്രേമമില്ല,ഭക്തിയില്ല. ആ ജ്ഞാനമില്ലാതെ അദ്വൈതജ്ഞാനമില്ല, ജീവിതവുമില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ്.)

8.പത്മസരസ്വതി

അമ്മേ പൊഴിയുന്നു ,വേഗമായ് നിന്നശ്രു-

ധാരാസരസ്വതീരാഗം

പത്മസഹസ്രാരമധുബിന്ദുവെന്നപോൽ

പൊഴിയുന്നു നിന്നശ്രുധാര

ഇത്രമധുരമീ സാരസ്വതത്തിനു-

മാവില്ലയമ്മേ കൊളുത്താൻ,

വീണ്ടും, ഒരിക്കലണഞ്ഞൊരാ സൌവർണ്ണ-

ദീപത്തെയൊന്നു കൊളുത്താൻ

ആകാശമാമമ്മ പോറ്റിയ ഗന്ധപ്രകാശങ്ങളെല്ലാമലിഞ്ഞു

ആ മധുരാത്മന്റെ പൊന്നധരങ്ങളിലമ്മേ നമുക്കായി മാത്രം

ശ്വേതഹസ്തേ മൃതാത്മാവിന്നമൃതാത്മമേന്തിയ നിന്നശ്രുധാര

ധാരാസഹസ്രം കൊഴിയും ദ്രുതതാള-

മീ ഭൂമി കാതോർത്തിടുന്നു.

9. **ആകാശനന്ദാവിളക്ക്**

തെക്കിനിത്തിരുമച്ചിരുട്ടിൽത്തെളിയുന്നു

മക്കൾക്കു കണ്ണായൊരമ്മദീപം

പിഞ്ചുകാലിടറാതെ വീഴാതെ നേർവഴി-

ക്കഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും മാർഗ്ഗദീപം

ശ്രീലകത്തെരിയുന്നു നന്ദാവിളക്കുകൾ

നിത്യം കെടാതെ ജ്വലിച്ചിടുന്നു

വീടിനും നാടിനും ഭൂവിനും വാനിനും

ശ്രീയായ് തെളിയുന്നു താരദീപം

ആകാശദീപത്തെ നന്ദാവിളക്കിനെ

തെക്കിനിമച്ചിലെ കൈത്തിരിയെ

ഉള്ളിലാവാഹിക്കുകൊന്നു നമിക്കുക

ഉള്ളിൽസ്വയം ജ്യോതിയായെരിയും
അല്ല, തെരുവിളക്കല്ലതു, മാദ്ധ്യമ-
ച്ചില്ലുകൂട്ടിൽക്കല്ലെറിഞ്ഞുവീഴ്ത്താൻ.

10. ഞാറ്റുവേലക്കിളിയുടെ അക്ഷരനിവേദ്യം

ഞാറ്റുവേലക്കിളിപ്പെണ്ണിനെത്തോളേറ്റി
മുളയരിച്ചാമരം വീശി
എന്മുന്നിൽവന്നൊരെന്നമ്മേ നിനക്കെന്റെ
വാക്കിന്റെ പാദസ്സരങ്ങൾ.
ഞാറ്റുവേലക്കിളിപ്പാട്ടെന്റെ ചുണ്ടത്തു-
മൂറ്റിയ വാഗർത്ഥരൂപേ
നീതന്നൊരക്ഷരലക്ഷനിവേദ്യമ-
ല്ലാതെന്തുണ്ടെൻകയ്യിൽ, നൽകാൻ,
തന്നതെല്ലാം തിരിച്ചേകുമീ ജീവന്റെ
അന്ത്യാഞ്ജലിയിതു ദേവീ
വന്നമൃതംപോലിതു കുടിച്ചീടുക
നിന്നമൃതം താനിതമ്മേ

11. ത്രിശങ്കുവിന്റെ വിജയഗീതം

മരിക്കയില്ല ഞാൻ,ത്രിശങ്കു, മെയ്യിതു
ചിതയിലഗ്നിയിലെരിഞ്ഞ ശേഷവും
ഭവനമല്ലയോ നശിച്ചു, ഉള്ളിലെ-
ക്കിളി തൻകൂടുവിട്ടൊഴിഞ്ഞതല്ലയോ
മരിക്കയില്ലഞാൻ, വിശാലമാകാശ-
മണിയറ പൂകും ത്രിശങ്കു പാടുന്നു

വിശന്ന ഭൂമിതൻപെരും ഗർഭപാത്രം
ഒഴിച്ചു ഞാനേറും ഉയർന്ന മണ്ഡലം
അടുക്കും മൃത്യുതൻ കഠിനമാശ്ലേഷം
ഒഴിച്ചു ആത്മാവന്നുയർന്നുപൊങ്ങിടും
വെറുങ്ങലിച്ചൊരു ഇരവിന്നാഴത്തിൽ
തുറുങ്കിലായിടാം അരുണവിഗ്രഹം
ഒരായിരം താരത്തൊഴിലാളിവൃന്ദം
സ്വതന്ത്രരായ് വിമോചനഗീതം പാടാം
മരിക്കുന്നുമില്ലാ, ജനിച്ചിട്ടുമില്ലാ
സദാ ജീവിക്കുന്നു, ത്രിശങ്കു പാടുന്നു.
മഹാസർഗ്ഗക്കാലം ഒരാദ്യബീജമീ
പെരുമ്പടപ്പിൽ പാകിടുന്നതിൻമുമ്പേ
പടുവൃദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു ഞാൻ
ത്രിശങ്കു പാടുന്നു വിജയഗീതകം
വരാനിരിക്കുന്നു, ഒരായിരം താരം
തണുത്തുറഞ്ഞു ചത്തിടുന്ന നേരവും
തുടരുമെന്നുടെ ചരിത്രം ,ജീവിതം
ത്രിശങ്കു പാടുന്നു വിജയഗീതകം

ഞാനാണു താരങ്ങളിലെ പ്രകാശം
ഞാനാണു ആദി നൃസിംഹശക്തി
ഞാനേ പ്രഭാതങ്ങടെ ഹർഷഗീതം
പുംസ്ത്രീകുമാരീകുമാരസർഗ്ഗം

അനന്തരൂപം അനശ്വരം ഞാൻ

അനന്തനീലത്തിലൊരേകതാരം

അനാദിയാം മൂലമഹാതരു ,ഞാൻ

വിമൂകമായിപ്പൊഴിയും തുഷാരം

അമേയമാം സിന്ധു, പ്രമാണമില്ലാ-

പ്രമാണമായ് , സംഖ്യമസംഖ്യമായി

സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിനുമേകബോധം

ത്രിശങ്കു പാടുന്നു, ഒരാത്മഗീതം.

12 മൃത്യുവിന്റെ ത്രിസന്ധ്യ

ഒരു സ്വർണ്ണസായാഹ്നം , ചിന്തകൻ സൂര്യൻതൻ,

മുടിയേറ്റഴിച്ച സുഖനിമിഷം

വേഷങ്ങൾ,ഭൂഷകളെല്ലാമഴിച്ചവൻ,

വിശ്രമിക്കുന്ന ലയനിമിഷം

അവ്യക്തമെന്തോ മന്ത്രിച്ചു മറഞ്ഞുനി-

ൽക്കുന്നു മഹാവൃക്ഷമാമുനിമാര്.

ആമന്ത്രണം ചെവിയോർക്കുന്നു പച്ചച്ച

തോഴിമാ,രമ്മ വസുന്ധരയും

നീലവിശാലമായ് മൂകമായ് മാർത്തട്ടു-

ലച്ചുകിടക്കും മഹാസമുദ്രം

ഈ സ്വർണ്ണഹോര, ദൈവീകമാം ഹോര, ത്രി-

സന്ധ്യ തൻ ഗായത്രഹോര നോക്കൂ.

ഈശ്വരനോടടുക്കുന്ന വേള, വേഷ-

മെല്ലാമഴിച്ച മരണവേള

ദീർഘപഥങ്ങളൊക്കെത്താണ്ടി സൂര്യനും

മർത്ത്യനും വിശ്രമിക്കുന്ന വേള

ഈത്രിസന്ധ്യാസാരസ്വതമന്ദ്രസംഗീതം

കാത്തിരിക്കുന്നോരോ ജീവനേയും

അമ്മപോൽ, ദേവിപോൽ, ശാന്തമായ്, പൂർണ്ണമായ്

പുണ്യമായ്, വാത്സല്യമായി സത്യം.

13 **മൃത്യുവും ജീവിതവും**

ജീവിതത്തിന്റെ വിപരീതമോ മൃത്യു

മൃത്യുവിൻ വൈരുദ്ധ്യഭാവമോ ജീവിതം

ഈ രണ്ടു ദിവ്യപ്രഹേളികയല്ലയോ

കൽപ്പാദികാലമായ് തേടുന്നു മാനവൻ.

ഏറെയായ് നാളുകൾ, താളുകൾ പൂട്ടിയീ

ഗ്രന്ഥം തുറക്കാതെ വെച്ചിട്ടു സംസ്കൃതി

സ്വപ്നങ്ങൾ പോലും തൊടാത്ത സത്യങ്ങളെ

എപ്പടിയോരുമീയൽപ്പബുദ്ധിക്കകം

ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഛന്നവേഷം മൃത്യു

ചേതനേ,വെവ്വേറെയല്ലെന്നറിയുക

ജീവിതത്താൽ നമ്മള് വിസ്മിതരാവുന്ന

നാൾവരെയുള്ളൊരു മൃത്യു താൻജീവിതം

14 **പ്രകൃതിയുടെ മോഹിനിയാട്ടം**

താരകാമൂക്കുത്തി ചാർത്തിയനന്തമാ-

മാകാശഗോളങ്ങൾ പന്തടിച്ചു

അമൃതമാമാനന്ദകലശവും കയ്യേന്തി-

യമ്മയെത്തുന്നു പ്രകൃതിയമ്മ

ഒരു തിരുവാതിരമുറ്റത്തു നർത്തനം

ശിവമോഹിനിയാടുന്നു ലാസ്യനൃത്തം

തിരുതാണ്ഡവലഹരിയിറങ്ങുന്ന ശിവഹൃത്തിൽ,

മധുരം ചൊരിഞ്ഞൊരു മോഹിനിയാട്ടം

ഭരതന്റെ ഭാരതം തുടികൊട്ടിപ്പറകൊട്ടി

ചേങ്ങലമദ്ദളത്തകിലു തട്ടി

അണിനൂപുരകടകങ്ങൾ തിരുചഞ്ചലപാദങ്ങൾ,

മണിമച്ചിലാകെയും താളമേളം

മുളകൾ തുളച്ചൊരു ചെറുകാറ്റു പാടുന്ന

മൃദുമുരളീരവകമ്പനങ്ങൾ

ചെറുവെള്ളാരംകല്ലിലൊരു മിഴാവും കൊട്ടി

അരുവികൾ പാടുന്ന മേളരാഗം

ഇന്ദീവരേക്ഷണയിന്ദിരയാടിയ

ഇന്ദ്രോത്സവചന്ദ്രോത്സവജീവരാഗം

പുണ്യവസന്തോത്സവക്കൂത്തരങ്ങിതിൽ

ജൈവരാശീദേവദാസിനൃത്തം

എല്ലാരുമാടുന്നു പാടുന്നു വേദിയിൽ

അഭിനയിക്കുന്നു തനതു വേഷം

വേഷമഴിച്ചുമടങ്ങുന്നു ,കാലാഗ്നി-

രൂപമായ് ശൈവം ചിരിച്ചിടുന്നു.

15 യോഗനിദ്ര

എത്രനാളായെന്റെ കണ്ണാ

ഈ നിത്യതപസ്വിനി രാധ

നിൻപദം പാടിത്തളർന്നുഇനി-

യൊന്നുണരൂ മേഘവർണ്ണാ

ദ്വാരകാവാടമടച്ചും തിരുപാലാഴിതന്നിൽ ശയിച്ചും

പാരാകെ നിന്നിൽഭ്രമിച്ചും ഒന്നുമോരാത്തൊരീ നിദ്രയെന്തേ

ഓരോ കിനാവിന്റെ തീരം പൂത്ത നീലക്കടമ്പുകൾ തീർക്കെ

രാസോത്സവങ്ങളിൽ നിന്റെ മന്ദഹാസത്തിലെന്നെ മയക്കി

എന്തിനീ കള്ളമയക്കം ഇനിയെന്തിനീ കള്ളനാട്യങ്ങൾ

നാടാകെ പാടുന്നു കണ്ണൻ ഗോപവാടവധൂകാതൽമന്നൻ.

16 വൃക്ഷം

നദിയുടെ സുന്ദരപുളിനം മണൽത്തിട്ടി-

ലൊരു പുണ്യമരം ഏകം

ഉന്നതശാഖികളഞ്ചു വിരൽപോലെ

നീലവാനിൻ,നെഞ്ചിലാഴ്ത്തി

ആയിരം വേരിനാല് ഭൂമിതന്നുപ്പുനീർ,

വാരിക്കുടിക്കുന്ന വൃക്ഷം

ഭൂമിയാൽബന്ധിതം ശ്യാമവാനിനാൽമോഹിതം

ഈ നിളാതീരത്തെ വൃക്ഷം

ഈ മുഗ്ദ്ധമാനവാത്മാവിന്റെ ദേഹമീ

ഭൂമിക്കുവേണ്ടി വിശന്നു

ഈ ശുദ്ധമാനവാത്മാവിൻ വിശുദ്ധിയിൽ,

ബ്രഹ്മം പ്രണയാർദ്രമായി

മുക്തമാ ജീവനെത്തൻനീലവക്ഷസ്സി-

ലെന്നുമേ ചേർത്തുപിടിച്ചു

17 കൃഷ്ണന്റെ പ്രേമം

കാമിപ്പതില്ല നിൻ വർണ്ണത്തുടിപ്പാർന്ന

ദേഹമോ ഗന്ധമോ ദേവീ

പ്രകൃതിപ്രകാശങ്ങളരുളുന്ന ദ്രവ്യത്തിൽ

പുരുകാമമില്ലെനിക്കെന്നും

നിൻകന്യകാത്വം മധുരസംഭാഷണം

ദ്രുതമൊഴുകും കൃപാപൂരം

സത്യവാക്കൊന്നുമേ മോഹിപ്പതില്ല ഞാന്

നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിപ്പു രാധേ

ജന്മാന്തരങ്ങളായ് കാലം തിരഞ്ഞെത്തി-

യെന്നെനിൻ തീരമണച്ചു

ആദിയനാദിയെസ്സന്ധിക്കുമീ സന്ധ്യ

സ്വാദിഷ്ടമാക്കിയെൻ പ്രേമം

ഈദ്രുതപ്രേമപ്രവാഹവേഗം

അനന്തമീ ആനന്ദഗംഗ

ഇതുനിൻശിരസ്സിൽ,ഹൃദയത്തിൽ, നാഭിയിൽ

അലിയട്ടെ അണയട്ടെ രാധേ

18 കളഹംസവാഗീശ്വരി

ഹരീം കലഹംസവാഗീശ്വരീം

രീംകാരനാദേശ്വരീം

കമലാസനസ്ഥാക്ഷരീം

സകലാക്ഷരോല്ലാസിനീം

ഹ്രീം ബീജഭുവനേശ്വരീം

ഹസകലഹ്രീം ശക്തികൂടേശ്വരീം

മൃദുമധുഹാസത്രിപുരേശ്വരീം ഹൃദി

ഹരിചന്ദനാസക്തിനീം

ലാവണ്യപൂരാരുണാകർഷിണീം

രാകാശശിചൂഢമുകുടേശ്വരീം

സൌമ്യാം ത്രിനേത്രാഗ്നിസംഹർത്തിനീം

സൌഭാഗ്യധാരാധരാവർഷിണീം

ഫുല്ലാരവിന്ദാസനസ്ഥാം രമാം

വർണ്ണാക്ഷരീമാലരൂപാം ക്ഷമാം

സൌവർണ്ണസൌന്ദര്യധാരാം ശിവാം

പൂർണ്ണാം ഹരീം ഹംസവർണ്ണേശ്വരീം

ഹരീം കളഹംസവാഗീശ്വരീം

19. ശ്രീധരാശ്ലേഷം

താരകാദ്യങ്ങളാം പഞ്ചമന്ത്രധ്വനി

പാരിനെയാകെ മയക്കിടുമ്പോൾ,

ആഗമസാരമായ് സച്ചിദാനന്ദമായ്

പ്രേമപീയൂഷമായെന്മനസ്സിൽ

വിശ്രമമറ്റ വീണക്കമ്പിയോരോന്നിൽ

വിശ്രാന്തിഗീതമായ് വന്നുണർന്നു

സാന്ദ്രസുധാസിന്ധുവായി നവാനന്ദ-

സാകേതവാസിയായ് വാസുദേവൻ

എന്മണിപൂരചക്രത്തിൽമണിപത്മ-

പ്പൊന്മണിക്കേസരപ്പൊയ്കയൊന്നിൽ

കോടിസൂര്യപ്രഭം ആദിമപൂരുഷം

കോമളശ്യാമളദിവ്യരൂപം

ഡാദ്യപാന്തങ്ങളായക്ഷരശ്രേണിക-

ളാദ്യപ്രണയദളം വിടർത്തി

ആ ദളമോരോന്നും കൌസ്തുഭശ്രീവത്സ-

മാർദ്രമുദ്രാങ്കിതചെമ്പകങ്ങൾ,

ഇന്ദ്രനീലക്കല്ലുപോലവൻ തൂവി തൻ,

മന്ത്രാക്ഷരങ്ങൾ കുറിച്ചിടുമ്പോൾ,

എന്മനം എൻപദം എൻധ്വനിയെന്മഷി

എന്മൊഴിയൊക്കെയാധ്യാനമായി

ഈപ്പദമഞ്ജരിയീക്കാവ്യഭാഷയും

ഈ ഞാനുമാദിവ്യരാഗമായി

ശ്രീധരാശ്ലേഷത്തിലെൻപദം പാടുന്ന

നാദാത്മികേ , ബ്രഹ്മസിന്ധുവായ് നാം.

(ശ്രീലക്ഷ്മിയാലും ധരയാലും ആശ്ലേഷിതനായ വിഷ്ണുവിന്റെ ആശ്ലേഷം കവിക്കും, കവിതാകന്യകക്കും. ശ്ലേഷാലങ്കാരം കവിതക്ക്.)

20. **പ്രിയനേ, ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ.**

പ്രിയനേ ഒരുനാളിൽ ഞാൻമരിക്കുമ്പോൾ,പ്രേമ-

ഭരിതം വിലാപഗാനങ്ങൾ പാടരുതേ നീ

എൻശിരസ്സിങ്കല് പുതുപനിനീർച്ചെടികളോ

തണലേകീടും സൈപ്രസ് മരമോ നട്ടീടായ്ക

മഴയിൽ മഞ്ഞിൽനനഞ്ഞൊരു പുൽപ്പുതപ്പായി

ഹരിതാഭമായെന്നെ പുണർന്നു കിടന്നാലും

കഴിയുമെന്നാകിലെന്നോർമ്മകള് സൂക്ഷിച്ചാലും

കഴിയില്ലെന്നാലെന്നെ മറന്നു കളഞ്ഞാലും

കാണില്ല നിഴലുകൾ മഴയുമറിയില്ല,

കേൾക്കില്ല കുയിൽപ്പാട്ടിൻവേദനാധ്വനികൾഞാൻ,

ഉദയാസ്തമയങ്ങളില്ലാത്ത ത്രിസന്ധ്യയിൽ

ഹൃദയസ്വപ്നങ്ങളും കണ്ടുഞാൻ കിടക്കവേ

ആനന്ദപൂർവ്വം ഞാനിതെല്ലാമോർത്തീടാം പര-

മാനന്ദപൂർവ്വം സർവ്വം വിസ്മരിച്ചെന്നും വരാം

(ക്രിസ്റ്റീന റോസെറ്റിയോട് കടപ്പാട്)

21 **ഭൂമിക്കൊരു പ്രണയസന്ദേശം**

ശിംശുമാരാത്മകശ്രീവിഷ്ണുരൂപമേ

അർദ്ധലക്ഷം പ്രഭാവർഷത്തിനപ്പുറം

ഒരുപൊൻപ്രകാശകണമീഭൂമിദേവിയാം

സഖിയിൽ പ്രണയസന്ദേശം പൊഴിപ്പു നീ
ആകാശഗംഗതന്നറ്റത്തിലൊരു പര-
മാണുപോൽനിൽക്കുന്ന സൌരയൂഥത്തിലെ
ഭ്രമണഭ്രമബ്രാഹ്മമോരോ മുഹൂർത്തവും
തിരുകുറിപ്പും കാത്തു നിന്നു ഞാൻ പ്രേയസി
ഇവളുടെ മാറത്തമരുന്ന മാനവർ
കാണുന്നതോ പതിനായിരം താരകൾ
അവയിലോരോന്നിലും ഗ്രഹവ്യൂഹയൂഥങ്ങൾ
പുതുപുതുബ്രഹ്മാണ്ഡസൃഷ്ടിപ്രലയങ്ങള്
അവളന്നപൂർണ്ണ,യാമധുരം നുകരാതെ-
യറിവില്ല, പ്രജ്ഞയും , അളവുമനുമാനവും
അതുമാത്രമത്രേ അറിവിന്റെ മാത്രയും
അതിനാലെ ഭൂകേന്ദ്രമാക്കിയ ജ്ഞാനവും
തള്ളവാലാട്ടുമുലകം മൃഗങ്ങൾക്കു
പിള്ള തള്ളേച്ചുറ്റി നേടി ജ്ഞാനപ്പഴം

ലക്ഷോപലക്ഷം സുരതാരമധ്യത്തി-
ലുജ്ജ്വലിക്കും ശ്യാമഭൂമിക്കു ചുറ്റുമായ്
നവമൂലകോണത്രികോണമിതി ബിന്ദുക്ക-
ളതിനാലെ സ്ഥിരതാരമെന്നെണ്ണി കണ്ടവർ
അശ്വതി മകം മൂലമാദ്യത്രികോണവും
ആയില്യത്യക്കേട്ടരേവതിയൊമ്പതും
നവകോണബിന്ദുക്കളാലെയുണ്ടായ് താര-

സ്ഥിരബിന്ദുഘടികാരമിരുപത്തിയേഴുകൾ.
ഈയിരുപത്തേഴു താരാഘടികാര-
സൂചി,യവർക്കു പ്രിയസഖാവമ്പിളി
സൂര്യഘടികാരസൂചി പ്രകാശിക്കെ
ഭൂമിയിൽകാണാ സ്ഥിരതാരഘടികകൾ.
അതിനാലെ സാമുദ്രികഗതിശീലരാം
മാനവർക്കുണ്ടായിരുവിധം വീക്ഷണം
പകലിൻ നിരീക്ഷണം സൂര്യസിദ്ധാന്തമായ്
ഛായാഗണിതം പ്രസിദ്ധം പ്രധാനമായ്
ഇരവിൻനിരീക്ഷണം ചന്ദ്രസിദ്ധാന്തമായ്
നക്ഷത്രമാനത്രികോണമിതി പ്രിയം
ഇരുദീപമിരുകണ്ണു സൂര്യനും ചന്ദ്രനും
ഭൂകാമുകർക്കതിൻ, ഗ്രഹണം, ഗണിതമായ്

നിരയനം സായനം ഉത്തരദക്ഷിണാ-
യനവുമയനാംശവിഷുവത് യുഗാദികൾ
ത്രുടിമുതൽ കൽപ്പാന്തകാലം വരെയെത്തി
പ്രജ്ഞതൻ കാലകാലാതീതവ്യത്തികൾ.
അവതൻ വ്യവഹാരശാസ്ത്രതർക്കാദിയാൽ,
സ്ഫുടപാകമാക്കിയ ജ്ഞാനധർമ്മാദികൾ.
കുട്ടകം,ധനദ്ദണമാകും ഹരിജത്തിൽ
മുത്തുന്ന ചക്രവാളാതീതശക്തികൾ

ബിന്ദുത്രികോണാദിവൃത്തം ചതുരമായ്
ക്ഷേത്രമായ് വാസ്തുവായ് സർവ്വതോഭദ്രമായ്
ക്ഷേത്രജ്ഞസർവ്വജ്ഞപീഠത്തിലാനന്ദ-
സൌന്ദര്യലഹരിതന് പീയൂഷവർഷമായ്
അതിലെ ജ്യോതിഷ്മതിസംഗീതസൌവർണ്ണ-
ബിന്ദുവീ ഭാഗ്യഭഗവതജന്മമായ്.
ജന്മം സഫലമായ്, സർവ്വം കൃതാർത്ഥമായ്,
ഈ വസുന്ധര ജന്മദാസിയായ് കേശവാ
അർദ്ധലക്ഷം പ്രഭാവർഷമൊരു ദൂരമോ
അണുമാത്രയണുതോറുമകമൂർജ്ജമാകവേ
അതിസൂക്ഷ്മചിദ്സഭാനർത്തനത്തില് നമ്മ-
ളർദ്ധനാരീശ്വരരായി മേളിക്കവേ
ഈ മേളരാഗസുഖാനന്ദനർത്തനം
ഈ ലയം പ്രണവപ്രണയനിർവ്വാണവും

Filename:	ഭൂമിക്കൊരു പ്രണയഗീതം .docx
Directory:	C:\Users\user\Documents
Template:	C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:	
Subject:	
Author:	er
Keywords:	
Comments:	
Creation Date:	2/10/2020 4:26:00 PM
Change Number:	15
Last Saved On:	2/18/2020 5:34:00 PM
Last Saved By:	user
Total Editing Time:	244 Minutes
Last Printed On:	5/13/2020 5:51:00 PM

As of Last Complete Printing

Number of Pages: 24

Number of Words: 2,508 (approx.)

Number of Characters: 14,298 (approx.)